

прийоми, візити всіх дипломатичних працівників, дипломатичні бесіди, резолюції тощо.

Як уявляється, при використанні методу переконання, присутні елементи адміністративно-розпорядчого впливу, оскільки застосування методу реалізується та контролюється суб'єктами управління — органами державної влади у галузі закордонних справ, діяльність яких є адміністративно-регламентованою та субординаційною. Метод переконання є взаємопов'язаними з іншими методами державного управління, що застосовуються системно на усіх стадіях управлінського процесу та напрямках впливу у галузі закордонних справ.

ДИМОН І. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри адміністративного та фінансового права

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИПИНЕННЯ ЯК ЗАХОДУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИМУСУ

Адміністративний примус є одним із видів державного примусу. Йому, як і державному примусу в цілому, притаманні риси, сутність яких зводиться до використання державними органами, а в окремих випадках і громадськими об'єднаннями, засобів примусового характеру з метою забезпечення належної поведінки. Адміністративний примус спрямований на забезпечення законності і правопорядку. Застосування заходів адміністративного примусу, як прояву державного регулювання правовідносин, характеризує та визначає ступінь сформованості громадсько-правової свідомості населення в дотриманні чинних норм у їх державницькому і загальнолюдському призначенні, значущості громадських та правових цінностей для суб'єктів права, готовності до їх виконання, включно з наданням допомоги органам державного контролю в боротьбі з «повсякденними» правопорушеннями.

В адміністративно-правовій літературі питання класифікації заходів адміністративного примусу до сьогоденішнього часу однозначно не вирішено, не дивлячись на його суттєве і практичне, і теоретичне значення. Так, більшість учених-адміністративістів погоджуються з класифікацією, запропонованою М. І. Єропкіним: 1) заходи адміністративного попередження (запобігання); 2) заходи адміністративного припинення; 3) заходи адміністративної

відповідальності (Еропкин М. И. О классификации мер административного принуждения. — 1963. — С. 60–68).

Серед заходів адміністративного примусу, найбільш чисельними є заходи адміністративного припинення. У чинному законодавстві і в спеціальній літературі немає ні визначення заходів адміністративного припинення, ні чіткої класифікації цих заходів. Слід звернути увагу й на те, що поняття «заходи адміністративного припинення» є виключно теоретичним, у нормативних актах він не використовується. Так, у ст. 2 Закону України «Про міліцію» про «припинення правопорушень» сказано лише, як про основне завдання міліції, для виконання якого вона можуть застосовуватися різноманітні засоби як правового, так й іншого характеру, серед яких також заходи адміністративного припинення. Заходи адміністративного припинення вживаються для примусового припинення протиправних дій, що мають ознаки адміністративних проступків, а в деяких випадках і злочинів, недопущення їх шкідливих наслідків і забезпечення застосування до винної особи адміністративного стягнення, а у виключних випадках і кримінального покарання (Битяк Ю. П. Административное право Украины (общая часть). — 1999. — С. 116).

Для розуміння сутності адміністративного припинення важливо з'ясувати також зміст терміна «припинення». Слово «припинення» означає переривати яку-небудь дію, процес, стан, що триває, змушувати кого-небудь перестати роботи щось, поводити себе відповідно до встановленого порядку, не давати безчинствувати (Бахрах Д. Н. Административное принуждение в СССР, его виды и основные тенденции развития: Автореф. дис. ... докт. юрид наук. — 1972. — С. 32–38). Отже, можна зробити висновок, що припинення є неможливим без наявності певних дій, процесу тощо, які тривають у часі. Це ж стосується й адміністративного припинення.

Застосування заходів адміністративного припинення завжди пов'язується з необхідністю охорони особистих і суспільних інтересів, вони мають нормативну основу застосування у межах правоохоронних відносин. Застосування заходів адміністративного припинення дозволяє оперативно й безпосередньо розв'язати конфліктну ситуацію шляхом примусового припинення протиправного зазіхання.

З розвитком правової науки заходи адміністративного припинення, зазнали розподілу. Результатом логічного поділу є класифікація на: 1) заходи припинення загального призначення; 2) заходи припинення спеціального призначення (Зеленько В. Л. Вопросы теории и практики применения милицией мер административного пресечения правонарушения. — 1976. — С. 9). Заходи адміністративного припинення загального призначення застосовуються повсякденно значною кількістю

суб'єктів державного управління і становить важливий інструмент в їх діяльності. До них можна віднести: вимогу громадян припинити протиправні дії, привід, адміністративне затримання, огляд тощо.

До заходів припинення спеціального призначення можна віднести заходи фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї. У зв'язку з розвитком суспільства, та застосування принципу гуманізму, першочергово використовують спеціальні засоби, тому що їх застосування є більш доцільним, ніж застосування вогнепальної зброї.

Значення, яке мають заходи адміністративного припинення в правоохоронній діяльності міліції, обумовлено тим, що вони є найпоширенішою групою заходів адміністративного примусу взагалі і тих, що застосовуються міліцією. В разі застосування заходів адміністративного припинення забезпечується можливість притягнення правопорушника до відповідальності причому не тільки адміністративної.

Тому можна зробити висновок, що заходи адміністративного припинення — це засноване на законі примусове припинення діянь, що мають ознаки адміністративного правопорушення, а в окремих випадках — і кримінально-правовий характер, спрямоване на недопущення шкідливих наслідків протиправної поведінки та притягнення винних до адміністративної та інколи до кримінальної відповідальності.

Заходи адміністративного припинення застосовуються з метою: припинення порушень правових норм, запобіганню вчиненню нових правопорушень, створення умов для подальшого притягнення винних до відповідальності, усунення шкідливих наслідків правопорушення, відновлення попереднього правового стану.

ТУРСЬКА В. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри адміністративного та фінансового права

ПРОГАЛИНИ У РЕГУЛЮВАННІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

Жорстоке поводження з тваринами суперечить сформованому у суспільстві фундаментальним принципам гуманного ставлення до тварин та чинному законодавству. Зокрема, це передбачено у ст. 35 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», яка передбачає настання кримінальної та адміністративної відповідальності за порушення вимог даного Закону у частині жорстокого поводження